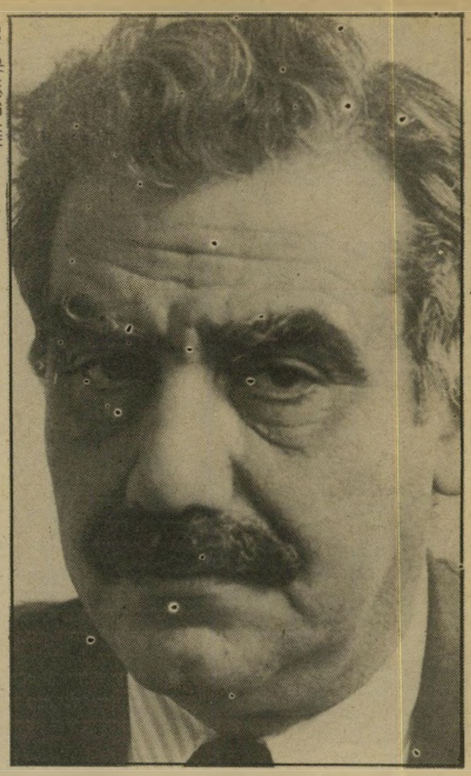

צלם: יוסי כהן

מאיר כהן־אבידוב:

„חיכיתי ליום הזה שלא אבחר לכנסת!"

אחרי ארבע קדנציות בכנסת לא נבחר חבר־הכנסת מאיר כהן־אבידוב בחמישית. כהן־אבידוב, שזכה לכינויים כמו „מאיר המרטש" על התבטאויותיו הקיצוניות כלפי ערבים („לנקר להם את העיניים, לרטש להם את הבטן...") כשל בבחירות לפאנל של חרות. כשטילפנתי אליו, חשבתי למצוא אדם שבור, מובס. תחת זאת צהל והתלהב. ממש „מאיר המאושר!"

מעולם לא הרגשתי טוב יותר: אבן נגולה מעל ליבי: אחריות, שהיתה מוטלת על כתפי, נעלמה. חיכיתי ליום הזה, בלי האחריות!

● **סלח לי, אבל על איזו אחריות בדיוק אתה מדבר?**

לחברי־כנסת פונים, כותבים, מבקשים. כיום אני אדם חופשי.

● **מדבריך ניתן להבין כאילו הכריחו אותך לרוץ לכנסת הבאה.**

לא הכריחו אותי — התרגלתי. רציתי להיות חבר־כנסת, אבל באותו הרגע שהמרכז החליט שלא — קיבלתי זאת ברוח טובה.

מיפלגות

● **לא נסגעת?**

חס־וחלילה! למה להיפגע?

● **הערכת מראש שתיכשל?**

הבה נאמר שלא רציתי, לא חיזרתי, לא השקעתי כספים, לא עשיתי ארוחות־צהריים, לא היה לי אישי־חסי־ציבור. הייתי חבר־הכנסת היחיד שלא השתמש בשרות יחסי־ציבור!

● **אינך מרגיש שקיבלת פטירה, חוסר־הערכה על פרעלך? ממלא־מקום יושב־ראש־הכנסת — ואפילו לא חבר מהמניין?**

מה זה יריידה, איזו סטירה? ניסיתי להיבחר, לא? אז אמרתי: „תודה רבה, כל הכבוד." אני לא רוצה להזכיר שמות, אבל אם נבחרו כמה אנשים, אז גם לי היה מקום! (דפנה ברק)

צלם: יוסי כהן

חיים שפירא:

„זה לא יביא לשינוי איכות השרות המישפטי!"

שופטי בית־המישפט המחוזי בישראל יצאו למילחמה בהצעת־החוק לשינוי מערכת בתי־המישפט במדינה. הם טוענים כי הצעת־החוק החדשה עלולה לפגוע במערכת הקיימת. ואילו כל שופטי־השלום תומכים בהצעת־החוק החדשה.

שאלתי את עורך־הדין חיים שפירא, מי שהיה במשך שנים רבות נשיא בית־מישפט־השלום בתל־אביב:

מישפט

● **האם שופטי־השלום רוצים לפגוע במערכת בתי־המישפט?**

אני לא חושב שאיזה שופט רוצה לפגוע במערכת בתי־המישפט, וחזקה עלי שגם מישרד־המישפטים אינו רוצה בכך.

● **אם כן, מניין חילוקי־הדיעות?**

שני הצדדים רואים את הנושא כל אחד מנקודת־הראות שלו, חלקה אובייקטיבית וחלקה סובייקטיבית.

● **ומה דעתך שלך?**

לדעתי, שינוי במיבנה בתי־המישפט, להבדיל מתוספת־השופטים המובטחת, יצמצם אמנם את כמות העבודה באופן שולי, אבל לא יביא לשינוי משמעותי באיכות ובמהירות השרות הניתן לאזרח.

(איבנה אלון)

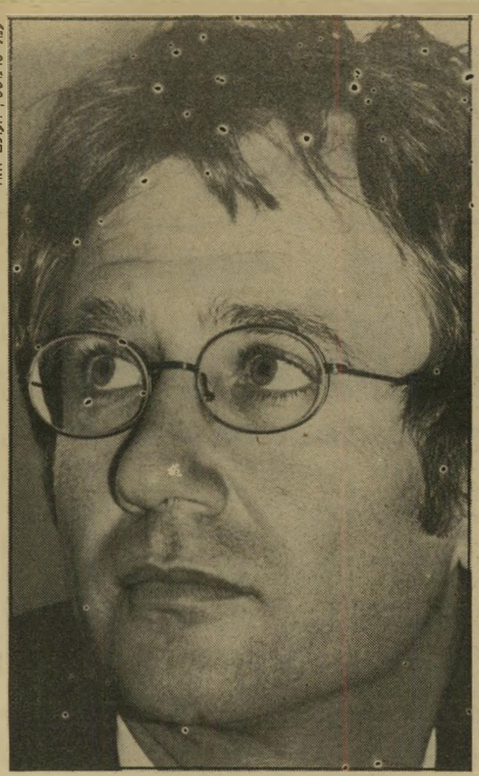

צלם: עבאס סרנגוסטי, העולם הזה

אברהם ברדוגו:

„עמוס קינן יכול לחכות עד שיזדקן!"

פסק הדין שנתן השופט אורי שטרוזמן נגד מתנחל שהרג ילד ערבי עורר את העיתונאי עמוס קינן לבקר אותו בעיתון, ואת היועץ המישפטי חריש לתבוע את עמוס קינן על זילות בית־המישפט. השבוע, כשבית־המישפט העליון שינה את ההחלטה של השופט שטרוזמן ופסק למתנחל שלוש שנות־מאסר, האם לא יהיה הגיוני אם היועץ המישפטי יבטל את התלונה נגד עמוס קינן? את השאלה הארוכה הזאת שאלתי את עורך־הדין הירושלמי אברהם ברדוגו.

אני מבין שהבעייה של עמוס קינן לא היתה שהוא ביקר את השופט שטרוזמן, מכיוון שהביקורת עליו היתה מכל הכיוונים, הן מצד העיתונות, הן בספרות המיקצועית של שתי הפקולטות ל־מישפטים, אשר תקפו את פסק־הדין וביקרו את הגישה המובילה לפסק־דין כזה.

הבעייה היא שהיועץ המישפטי חשב שהביקורת של קינן נכתבה בלשון בוטה. אולי שכח היועץ חריש שעמוס קינן כותב טור אישי־סאטירי, ובכל מקום תרבותי בעולם אין נוגעים בכותבים כאלה. אלה הם המוכיחים בשער, הנותנים לציבור להחליט אם הם כותבים טוב או לא. אי־אפשר להתייחס לכתוב בטור של קינן כאילו נעשתה עבירה הראויה לביקורת שיפוטית. אבל הפעם,

מישפט

במיקרה זה, היועץ המישפטי החליט שכן.

● **אבל עבשיו, לאור הנסיבות החדשות שנוצרו, האם לא יהיה הגיוני לבטל את האשמה נגד קינן?**

אני חושב שלאור הנסיבות ראוי לו ליועץ המישפטי לשוב ולשקול את החלטתו. אגב, חשוב להוסיף שלא ברור אם היועץ המישפטי כבר החליט בעניין, כלומר, להגיש את כתב־האישום.

● **איך זה נראה לך, בהבירך את הנוגעים בדבר — האם יואשם קינן או לא?**

היועץ המישפטי חריש איננו ממהר להחליט. אני מחכה להחלטה שלו בעניין אחר, חשוב לא פחות, ובקצב הזה קינן יכול להזדקן יפה עד שיוחלט. אלא שיש לי חשש שיש שיקולים פוליטיים המקצרים תורים במיקרים מסויימים. אז אין לי תשובה חותכת בשבילך. (דניאלה שמי)